

Microrelato.

Poderia contar a historia máis longa, sen escribila,
e escrito con máis xiros na trama e persoaxes, con
tan só apenas unha frase:

- "Si tan só houbera..."

Un millar de posibilidades, contidas nun puñado de palabras,
posibles realidades, con infinitas aventuras, reducidas a
nada, a simple cinza condenada a moverse co
vento, sen un rumbo máis por sempre atada
ao chan, enc presa polas cadeas e o peso
do arripentimento e da dúbida, condenada a
escotar unha e outra vez coma un ciclo sen
fin, as mesmas palabras, ~~varías~~ e cheas de significado
ao mesmo tempo, ^{baleiras} soñando coas posibilidades do que
algunha vez puido haber chegado a ser:

"Que houbera pasado...?" "Como sería si...?"

Ser todo, e nada ao mesmo tempo.

Emilia